

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/33/2019
Identifikačné číslo spisu:	8718010067
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8718010067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného A. H. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2019 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Zuzany Kollárovej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 4. júla 2018, sp. zn. 1 To 22/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. H. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 26. marca 2018, sp. zn. 5 T 8/2018, uznal obvineného A. H. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v I. stupňovom rozsudku.

Za to ho okresný súd podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, a § 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Pecha odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom zo 4. júla 2018, sp. zn. 1 To 22/2018, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného A. H. vinným, že

v bode I.

v dobe od 10:00 hod. dňa 22. septembra 2017 do 16:00 hod. dňa 24. septembra 2017 v rodinnom dome

č. XXX nachádzajúcim sa v obci R., okres H., pod hrozbou násilia opakovane nútil svoju bývalú družku D. R., trvalo bytom R. č. XXX, okres H., k tomu, aby táto s ich spoločnými deťmi išla spolu s nim do obce D., okres H., do miesta jeho trvalého bydliska s tým, že keď tak neurobí, tak keď ju stretne, tak ju zabije a to tým spôsobom, že ju zaškrtnie a hodí pod vlak, pričom D. R. opakovane odmietla ísť do miesta trvalého bydliska obvineného,

v bode II.

dňa 22. septembra 2017 v čase o 01:00 hod. bez súhlasu oprávnených užívateľov L. R. a L. R. vošiel do rodinného domu č. XXX v obci R., okres H. tým spôsobom, že si kľúčmi odomkol riadne uzamknuté vchodové dvere, cez ktoré vošiel do vnútra rodinného domu a v tomto dome zotrval bez súhlasu užívateľov až do 16:00 hod. dňa 24. septembra 2017, napriek tomu, že bol opakovane vyzývaný L. R. ako aj L. R., obaja trvalo bytom R. č. XXX, okres H., aby opustil rodinný dom, nakoľko tam nemá trvalý ani prechodný pobyt.

Krajský súd kvalifikoval uvedené konanie obvineného v bod I. ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák., v bode II. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Za to mu uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Dňa 22. februára 2019 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Zuzanou Kollárovou.

Aj keď smeruje proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove, spisová značka, ako aj dátum vyhlásenia je evidentne z rozhodnutia okresného súdu.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentoval, že dokazovanie bolo vykonané tendenčne a nekomplexne, nakoľko nebol produkován jediný priamy dôkaz, okrem výpovede poškodenej, a jej príbuzných o jeho vine. Poškodení ani nevolali pomoc, políciu v dobe skutkov, hoci tak urobiť mohli, išlo o dobrovoľné zotrvanie v ich dome a s družkou mal iba bežnú hádku.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 20. marca 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko obvinený len hodnotí dôkazy zo svojho uhla pohľadu.

Uviedol, že v prípade uplatneného dovolacieho dôvodu je dovolanie určené na nápravu právnych chýb a pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 28. mája 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného A. H. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený H. v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru /keď nesúhlasí s rozsahom vykonaného dokazovania a so spôsobom jeho hodnotenia/, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.